

Ellens historier om børn og symaskiner

Drenge og (sy)maskiner

Jeg har haft fornøjelsen af at være med i Pensionister i skolen i mange år fordi jeg har været interesseret i børn og det de laver i skolen. Jeg begyndte i håndarbejdsklasserne på Lindegårdsskolen, hvor de var meget ivrige efter at få lov at sy på symaskine. De skulle dog gå i 5. klasse før de fik lov til det, men det var rigtig sjovt at vise dem, hvad en symaskine kan bruges til. Der var lige en episode med nogle drenge, som syntes det var rigtig skægt med den maskine. Jeg havde gjort, hvad jeg kunne for at fortælle dem, at en symaskine skal man passe på – man kan ikke bare gøre med den, hvad man har lyst til. Men lige så snart drengene kom hen til symaskinen, så kørte de løs med den for fuld fart, så jeg var nødt til at sige **højt** til dem, at det var jo ikke sådan, maskinen skulle bruges. Nu har de forstået det.

Pigerne vidste det!

Pigerne derimod kunne godt lide, at det var noget man skulle være varsom med og at det, der skulle sys, skulle sys ordentligt, for tråden sidder rigtig godt fast, når man først har syet. Engang skulle jeg vise dem, hvordan man syr en lynlås i. Her bruges en speciel trykfod – den ser noget anderledes ud end de almindelige trykfødder. Vi sad og kiggede på den og vendte den lidt rundt og snakkede om den og da jeg så skulle sætte den på symaskinen, sad jeg og forklarede hvordan den skulle sidde, - og – ja, så kunne jeg ikke få det til at fungere! Jeg startede igen, men så siger én af pigerne: Den skal da vendes om. *Nej det skal den ikke*, sagde jeg bestemt. Men det virkede stadig ikke – og lige pludselig gik det op for mig, at den jo *skulle* vendes om - og måtte indrømme det. Og aldrig har jeg set en flok piger juble så meget.